

Я завтра з нею знову побачуся
Завтра побачуся
Не багну більше ні думок ні настроїв
З нею коханкою з нею сестрою
Завтра побачуся
Учора було якесь дивне побачення
Дивне розстання
Знов не скінчив знову є щось не зазначене
Мов не кохання
Але ж кохаю я — так
Чому б ходив замислений
і смутно затривожений?
Останні дні знесилений я цілком
знеможений
Певний знак
Семенко скаржиться на ніч і зорі-іскорки
Семенко стоскнений Семенко затривожений
Її душа в очах і в рухах слів
спів вдумливо спогрожений
З повітрям п'ю її — її знайти не міг роки
Я з нею завтра побачуся завтра побачуся
Знову побачуся
Не хочу інших слів думок чекань настроїв
З нею коханкою з нею сестрою
Завтра побачуся.

8. IX. 1916. Владивосток

[З книги «П'єро кохає»;](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії»](#), 1990 .